

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **P. F., s.r.o. so sídlom K., IČO: X.**, zastúpený advokátom *JUDr. P. M.* Advokátska kancelária, D.R. proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie Slobody 6, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 75/2009 zo dňa 28. apríla 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 106/2009-24 zo dňa 2. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 106/2009-24 zo dňa 2. decembra 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 75/2009 zo dňa 28. apríla 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 581,47 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. P. M. č. účtu: X., vedený V., a.s. D., do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu uvedené v záhlaví tohto rozsudku a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd zo správneho spisu mal preukázané, že žalovaný správny orgán rozhodnutím č. 75/2009 zo dňa 28. apríla 2009, (rozhodnutie napadnuté žalobou) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií, dopravný úrad zo dňa 10.2.2009 č. 2666/2009/ŠDÚ/z.6049, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi sankciu vo výške 165,96 €.

Krajský súd z administratívneho spisu súčasne zistil, že žalovaný dňa 18.12.2006 vydal pod číslom konania 10910-2100/06 rozhodnutie, ktorým žalobcovi schválil hromadnú prestavbu typu vozidla P-00091 pre nákladné vozidlá skriňové dodávkové zn. PEUGEOT,

obchodného názvu BOXER, typu Y, kategórie N 1 zmenou obsaditeľnosti vozidla (zmena počtu miest na sedenie), pre prevádzku v premávke na pozemných komunikáciách v SR; v bode 5 podmienok daného rozhodnutia sa uvádza, že výrobca je povinný vydať pre každé vozidlo po hromadnej prestavbe doklad podľa § 18 ods. 13 písm. b) zákona č. 725/2004 Z.z., ktorý musí obsahovať okrem predpísaných náležitostí aj evidenčné číslo vozidla; žalovaný oznámením o začatí správneho konania zo dňa 20.11.2008 z vlastného podnetu začal správne konanie vo veci uloženia pokuty žalobcovi podľa ust. § 107 ods. 9 písm. b) zákona č. 725/2004 Z.z. z dôvodu, že žalobca ako výrobca hromadnej prestavby vykonal hromadnú prestavbu vozidla VIN VF3YCBMFC11485531 zn. PEUGEOT, typ Y, obchodné označenie BOXER zmenou obsaditeľnosti vozidla, zmenou počtu miest na sedenie z 3 na 6 a vystavil potvrdenie o prestavbe č 1800800708TS zo dňa 18.9.2008, ktoré neobsahovalo predpísané náležitosti podľa ust. § 18 ods. 13 písm. b) prvého bodu (nie je uvedené evidenčné číslo vozidla); žalovaný obdržal podklady od Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bardejov (ďalej len „Obvodný úrad dopravy“), ktoré boli držiteľom vozidla predložené spolu so žiadosťou o zápis do osvedčenia o evidencii vozidla; Obvodný úrad dopravy po preskúmaní žiadosti zistil skutočnosť, že hromadná prestavba typu vozidla bola vykonaná pred prihlásením vozidla do evidencie a odmietol vystaviť nové osvedčenie o evidencii; zmluva o dielo č. 20/2008 FCS TS o prestavbe motorového vozidla bola uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou P. P., so sídlom P.P. zo dňa 18.9.2008.

Krajský súd dospel k názoru, že v potvrdení o prestavbe č. 1800800708TS zo dňa 18.9.2008 žalobca neuviedol skutočnosť, že je vystavené výlučne pre účely financovania, ale naopak, v potvrdení uviedol: „Potvrdenie sa vydáva pre potreby Obvodného úradu – odbor dopravy na zápis do technického preukazu vozidla“, s poukazom na to, že predmetné potvrdenie bolo podpísané štatutárnym orgánom žalobcu, odtlačkom pečiatky, čím žalobca potvrdil skutočnosti v ňom uvedené („potvrdenie sa vydáva pre potreby Obvodného úradu – odbor dopravy, na zápis do technického preukazu vozidla“). Mal za to, že vystavením tohto dokladu žalobca potvrdil, že na vozidle bola vykonaná prestavba vozidla podľa schválenia hromadnej prestavby č. ZTO P-00091-00/001. Krajský súd ďalej poukázal na to, že preberací protokol nie je podľa zákona č. 725/2004 Z.z. dokladom potvrdzujúcim vykonanie a realizáciu hromadnej prestavby vozidla, okrem toho, v protokole nie je nikde uvedené, že vozidlo sa preberá z dôvodu vykonania prestavby, tak ako tvrdí žalobca, 3.10.2008 bolo vozidlo evidované s evidenčným číslom V., ako aj, že preberací protokol nie je v súlade so zákonom č. 725/2004 Z.z. dokladom potvrdzujúcim vykonanie a realizáciu hromadnej prestavby vozidla a navyše v protokole nie je nikde uvedené, že vozidlo sa preberá z dôvodu vykonania prestavby a že je vo vyhotovení s počtom miest na sedenie 3 (obsaditeľnosť pred prestavbou). Konštatoval, že preberací protokol vystavený dňa 7.10.2008 potvrdzuje len odovzdanie do užívania prestavby typu SERVIS – rozšírenie počtu miest na sedenie vo vozidle PEUGEOT, ale nie dátum vykonania prestavby. Mal za to, že tvrdenie žalobcu, že svojím postupom neporušil zákon a to z dôvodu, že doklad o vykonaní prestavby zo dňa 18.9.2008 neslúžil, ani nemohol slúžiť ako podklad pre vydanie evidenčného čísla, je neopodstatnené a to z toho dôvodu, že doklad o vykonaní prestavby zo dňa 18.9.2008 nie je dokladom pre vydanie evidenčného čísla vozidla. Podľa názoru krajského súdu postupnosť žalobcu v danej veci nasvedčuje tvrdeniu, že potvrdenie o prestavbe č. 1800800708TS zo dňa 7.10.2008 ním vystavené, bolo vystavené účelovo dodatočne.

Krajský súd v danej veci dospel k záveru, že konajúce správne orgány ustálením skutkového stavu neprekročili medze správneho uváženia, naopak ich záver zodpovedá zásadám logického myslenia a na podkladoch vo vykonanom dokazovaní. Konštatoval, že preskúmaním napadnutých rozhodnutí nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o ukrátení práv žalobcu tým, pretože rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na vec sa vzťahujúcimi a tieto vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahujú zákonom predpísané náležitosti. Námietky žalobcu uvedené v žalobe nepovažoval za opodstatnené. Stotožniac sa s právnym posúdením veci správnym orgánom, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže nebol v konaní úspešný.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania namietal, že prvostupňový súd, ktorý sa stotožnil s právnym posúdením veci správnym orgánom, nedostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože neprihliadol na skutočnosti uvádzané v stanovisku žalobcu k oznámeniu o začatí správneho konania, v rozklade, v žalobe ako aj v tomto odvolaní a spisový materiál správneho orgánu preskúmal len v rozsahu, ktorý odôvodňuje jeho rozhodnutie. Tvrdil, že súčasťou spisového materiálu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií č. 2666/2009/ŠDÚ/z.6049 je aj osvedčenie o evidencii motorového vozidla PEUGEOT BOXER VIN:VF3YCBMFC11485531, z ktorého vyplýva, že dátum prvej evidencie uvedeného vozidla je 3.10.2008, pričom v časti KAROSÉRIA (NADSTAVBA) sa uvádza, že počet miest na sedenie je 3 z toho núdzových 0. Dôvodil, že z uvedeného vyplýva že tvrdenia správneho orgánu, s ktorými sa stotožnil aj prvostupňový súd o tom, že žalobca vydal potvrdenie o prestavbe zo dňa 18.9.2008 pre potreby obvodného úradu – odbor dopravy, na zápis do technického preukazu vozidla, sú nesprávne, pretože toto potvrdenie nebolo a ani nemohlo byť vydané pre takéto účely, pretože ak by bolo vydávané pre potreby zápisu do technického preukazu vozidla, nie je logické, aby správny orgán vyhotovujúci osvedčenie o evidencii vozidla vydal osvedčenie o evidencii, v ktorom sa uvádza, že vozidlo bolo zapísané do evidencie dňa 3.10.2008 s počtom miest na sedenie 3, ale vykonal by zápis s počtom miest na sedenie 6. Namietal, že s ohľadom na uvedený listinný dôkaz je zrejmé, že žalobca vydával sporné potvrdenie zo dňa 18.9.2008 skutočne tak, ako to uviedol v stanovisku k oznámeniu o začatí správneho konania, v rozklade a následne aj v žalobe, pre potreby leasingovej spoločnosti a financovania predmetnej zákazky. Uviedol, že uvedené potvrdenie ani nemohlo spĺňať náležitosti v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 725/2004 Z.z., pretože sa nejedná o potvrdenie o prestavbe v zmysle uvedeného zákona, ale sa jedná o listinu, ktorá len umožňuje financovanie prestavby vozidla a ako taká nemôže spôsobovať následky, ktoré uvedený predpis spája s vydaním takéhoto potvrdenia a zároveň nemôže byť ani predmetom správneho konania, s poukazom na to, že vyhotovenie takéhoto dokladu nie je nijakým zákonom zakázané. Vytýkal súdu prvého stupňa, že pokiaľ by preskúmal uvedený listinný dôkaz (osvedčenie o evidencii vozidla), ktorý opätovne predložil s odvolaním, v celosti by musel dospieť k záverom ním uvádzaným.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. Trval na písomnom vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s §§ 212 a nasl.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a § 211 ods. 2), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a následne jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil

rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým žalobcovi podľa § 107 ods. 9, písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. bola uložená pokuta 165,96 € za to, že vykonal hromadnú prestavbu vozidla VIN VF3YCBMFC11485531 značky PEUGEOT, typ Y, obchodné označenie BOXER, zmenou obsaditeľnosti vozidla – zmenou počtu miest na sedenie z 3 na 6 a vystavil potvrdenie o prestavbe č. 1800800708TS zo dňa 18.9.2008, ktoré neobsahovalo predpísané náležitosti podľa ustanovenia § 18 ods. 13 písm. b) bod 1 zákona č. 725/2004 Z.z., a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán rozhodol s konečnou platnosťou o uložení pokuty žalobcovi za nesplnenie povinnosti podľa ustanovenia § 18 ods. 13 písm. b) bod 1 zákona č. 725/2004 Z.z..

Podľa § 18 ods. 13 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinného v čase rozhodovania (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z.z.“) výrobca alebo zástupca výrobcu je povinný:

a) každé vozidlo po hromadnej prestavbe bezodkladne opatrit' doplnkovým štítkom výrobcu prestavby typu vozidla,

b) vydat' pre každé vozidlo po hromadnej prestavbe doklad, ktorý musí obsahovať

1. evidenčné číslo vozidla alebo osobitné evidenčné číslo vozidla,

2. identifikačné číslo vozidla VIN,

3. číslo rozhodnutia o schválení hromadnej prestavby typu vozidla,

4. meno a priezvisko osoby alebo osôb, ktoré sú jeho štatutárnym orgánom, podpis štatutárneho orgánu a odtlačok pečiatky alebo meno a priezvisko osoby, ktorej bolo udelené na vydanie dokladu písomné splnomocnenie s úradne osvedčeným podpisom štatutárneho orgánu, jej podpis a odtlačok pečiatky,

c) vydat' pre každé vozidlo po hromadnej prestavbe fotokópiu rozhodnutia o schválení hromadnej prestavby typu vozidla.

Podľa § 107 ods. 9, písm. b/, ods. 16 zákona č. 725/2004 Z.z. pokutu 5.000,--Sk uloží ministerstvo výrobcovi alebo zástupcovi výrobcu za každé vozidlo po prestavbe, ak poruší povinnosť ustanovenú v § 18 ods. 13 písm. a), b) alebo c), § 18 ods. 16.

Pri určení výšky pokuty podľa odsekov 6, 11, 12 až 14 orgán štátneho odborného dozoru prihliada najmä na závažnosť a čas trvania, následky protiprávneho konania, na prípadné opakované porušenie povinností alebo na porušenie viacerých povinností.

Podľa § 109 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie

týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnejmu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci nezistili skutkový stav správne, a preto ich rozhodnutia je treba považovať za predčasné a súčasne sa dopustili takej procesnej vady, ktorá môže mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, **či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia** (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu v preskúmvacom konaní je posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.2.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii, má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu,

s tým, že do úvahy sa vezme zložitost' veci ako aj tvrdost' sankcie, ktorá by mohla byť uložená, **osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) predtým, ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie**, správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Odvolačí súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím (rozhodnutie zo dňa 28.4.2009 č. 75/2009) zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (rozhodnutie Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR, sekcia cestnej dopravy a pozemných komunikácií, dopravný úrad zo dňa 10.2.2009 č. 2666/2009/ŠDÚ/z.6049), ktorým žalobcovi podľa § 107 ods. 9, písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. bola uložená pokuta 165,96 € za to, že vykonal hromadnú prestavbu vozidla VIN VF3YCBMFC11485531 značky PEUGEOT, typ Y, obchodné označenie BOXER, zmenou obsaditeľnosti vozidla – zmenou počtu miest na sedenie z 3 na 6 a vystavil potvrdenie o prestavbe č. 1800800708TS zo dňa 18.9.2008, ktoré neobsahovalo predpísané náležitosti podľa ustanovenia § 18 ods. 13 písm. b) bod 1 zákona č. 725/2004 Z.z..

Odvolačí súd poukazuje na to, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky za ktorých k spáchaniu došlo a následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu.

V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zákona č. 725/2004 Z.z. postupuje podľa ustanovení správneho poriadku, a preto povinnosťou žalovaného správneho orgánu bolo v predmetnom konaní postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezabavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správneho orgánu ukladá zákonodarcu v ustanovení § 32 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom, aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správneho orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Treba však rozlišovať od práva účastníka na vyjadrenie sa k začatiu správneho konania, ako aj jeho práva na predkladanie alebo navrhovanie dôkazov, od jeho práva ustanoveného v § 33 správneho poriadku, a to vyjadriť sa k podkladom alebo dôkazom zabezpečeným v konaní správnym orgánom, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prieťahom v konaní alebo iným komplikáciám.

Z uvedených dôvodov povinnosťou správneho orgánu je umožniť účastníkovi, aby sa pred vydaním rozhodnutia oboznámil s dôkazmi ako aj so všetkými podkladmi, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie vo veci, a za tým účelom oznámiť účastníkovi, že má možnosť sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu

a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Posúdenie súdu v preskúmvacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a je podmienené konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu. Posúdenie takéhoto procesného pochybenia správneho orgánu v administratívnom konaní, predmetom ktorého je administratívne trestanie, je však povinnosťou súdu aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.2.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj zásady v nej uvedené, ktoré vo vzťahu k správne poriadku sú prísnejšie pokiaľ ide o postup trestajúceho správneho orgánu a obvinenému účastníkovi správneho konania zaručujú práva na obranu vo väčšom rozsahu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd mal preukázať, že žalovaný síce žalobcovi oznámil začatie správneho konania a správne ho aj vyzval na vyjadrenie sa k veci a na navrhnutie alebo predloženie dôkazov s poučením o jeho procesných právach, avšak nevykonal jeho vypočutie a ani mu neumožnil, aby sa pred vydaním rozhodnutia vo veci samej vyjadril k jeho podkladom, ako aj k spôsobu ich zistenia, resp. z administratívneho spisu táto skutočnosť nevyplýva a ani nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na okolnosti relevantné pre vydanie rozhodnutia o uložení sankcie za porušenie právnej povinnosti.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonnými predpismi, vo veci náležite nezistil skutkový stav, a preto jeho správny právny názor bol predčasný. Súčasne je potrebné vytknúť správnym orgánom oboch stupňov, že v konaní sa dopustili takej procesnej vady, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia. Na základe výkladu právnej normy § 33 správneho poriadku v intenciách logického a rozumného uváženia vôľou zákonodarcu bolo, aby účastník správneho konania sa oboznámil s dôkazmi, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, ktoré boli v správnom konaní vykonané správnym orgánom. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že rozhodnutia správnych orgánov vychádzali predovšetkým zo skutkových zistení, ktoré im boli predložené Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Bardejov, ktoré boli držiteľom vozidla predložené spolu so žiadosťou o zápis do osvedčenia o evidencii vozidla, z ktorých vyplýva, že Obvodný úrad dopravy po preskúmaní žiadosti zistil skutočnosť, že hromadná prestavba typu vozidla bola vykonaná pred prihlásením vozidla do evidencie a odmietol vystaviť nové osvedčenie o evidencii. Na listinné dôkazy predložené žalobcom neprihliadol, považujúc ich za účelovú obranu a námietky vznesené žalobcom považoval preto za neopodstatnené. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že žalobca vystavil dve potvrdenia pre obvodný úrad pre cestnú dopravu a to zo dňa 18.9.2008 a zo dňa 7.10.2008, ktoré sa líšili len v tom, že doklad z 18.9.2008 neobsahoval evidenčné číslo vozidla a v doklade z 7.10.2008 číslo vozidla bolo uvedené. Túto skutočnosť žalobca zdôvodňoval tým, že doklad z 18.9.2008 vystavil nie za účelom potvrdenia pre obvodný úrad pre cestnú dopravu, ale za účelom finančnej úhrady prestavby vozidla leasingovou spoločnosťou, keďže vozidlo bolo žiadateľom zakúpené formou leasingu (kúpna/lízingová zmluva zo 16.9.2008) a potvrdenie zo 7.10.2008 vystavil po realizácii prestavby, ktorá bola vykonaná v dňoch 3.10.2008 až 7.10.2008 a súčasne predložil doklady, ktorými preukazoval vykonanie prestavby vozidla a to najmä zmluvu o diele č. 20/2008 FCS TS z 18.9.2008, preberací protokol z 3.10.2008 pri pristavení vozidla k prestavbe a preberací protokol zo 7.10.2008 pri odovzdaní vozidla, tvrdiac, že ako obchodná spoločnosť v danej oblasti pôsobí na trhu viac rokov a je si vedomý povinností vyplývajúcich z § 18 ods. 13 zákona č. 725/2004 Z.z., z ktorých dôvodov potvrdenie o prestavbe vozidla pre obvodný úrad vystavil po vykonaní tejto technickej úpravy vozidla dňa 7.10.2008 a pokiaľ aj vystavil doklad dňa 18.9.2008, tento vyhotovil výlučne za účelom finančného zaplataenia leasingovou spoločnosťou predmetnej prestavby vozidla a pokiaľ držiteľ vozidla ho predložil obvodnému úradu ako potvrdenie o prestavbe vozidla, nemôže zodpovedať za úkony tretej osoby.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 18 ods. 13, písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z. uložil **výrobcovi alebo zástupcovi výrobcu povinnosť vydať pre každé vozidlo po hromadnej prestavbe doklad, ktorý musí obsahovať: 1. evidenčné číslo vozidla alebo osobitné evidenčné číslo vozidla, 2. identifikačné číslo vozidla VIN, 3. číslo rozhodnutia o schválení hromadnej prestavby typu vozidla, 4. meno a priezvisko osoby alebo osôb, ktoré sú jeho štatutárnym orgánom, podpis štatutárneho orgánu a odtlačok pečiatky alebo meno a priezvisko osoby, ktorej bolo udelené na vydanie dokladu písomné splnomocnenie s úradne osvedčeným podpisom štatutárneho orgánu, jej podpis a odtlačok pečiatky. Súčasne zákonodarca v právnej norme § 107 ods. 9, písm. b/, ods. 16 uvedeného zákona č. 725/2004 Z.z. ustanovuje povinnosť ministerstva uložiť pokutu do 5.000,--Sk výrobcovi alebo zástupcovi výrobcu za každé vozidlo po prestavbe za porušenie tejto povinnosti.**

Z uvedenej zákonnej úpravy teda vyplýva, že výrobca alebo zástupca výrobcu sa dopustí porušenia právnej povinnosti, ak po vykonaní prestavby vozidla nevydá doklad, alebo ak doklad neobsahuje zákonom predpokladané náležitosti, za porušenie ktorej zákonnej povinnosti mu hrozí uloženie administratívnej sankcie.

Povinnosťou správneho orgánu v konaní o uloženie administratívnej sankcie je zistiť skutočný stav veci, za tým účelom odstrániť všetky rozpory v skutkových zisteniach a uložiť sankciu až na základe preukázania spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti, že došlo k porušeniu zákonnej povinnosti.

Zo skutkových zistení v danej veci doposiaľ nevyplýva, že by postupom uvedeným vyššie boli odstránené pochybnosti o tom, že žalobca sa svojím konaním dopustil porušenia zákonnej povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 13, písm. b/ zákona č. 725/2004 Z.z.. Z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca vydal dve potvrdenia o vykonaní prestavby vozidla a tvrdil, že potvrdenie o vykonaní prestavby zo dňa 7.10.2008 vystavil po realizácii prestavby vozidla dňa 7.10.2008 a doklad z 18.9.2008 nebol vystavený ako potvrdenie pre obvodný úrad pre cestnú dopravu. Na odstránenie rozporu v skutkových zisteniach mal správny orgán vypočítať žalobcu a za účelom skutočne vykonanej prestavby vozidla mal vykonať aj iné dôkazy (napr. vypočítať ako svedka držiteľa vozidla). Nemožno sankcionovať žalobcu za to, že vystavil dva doklady líšiace sa len v jednej náležitosti (evidenčné číslo) a priradiť im účel len na základe skutočnosti, že držiteľ vozidla predložil obvodnému úradu pre cestnú dopravu nesprávny doklad. Treba súhlasiť s tvrdením žalobcu, že nemôže zodpovedať za úkony tretej osoby. V danom prípade je potrebné posudzovať listinné dôkazy nielen z formálnych hľadísk, ale predovšetkým vzhľadom na ich obsah a účel, pre ktorý boli vystavené.

Odvolací súd z uvedených dôvodov preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, nerozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1. Žalobcovi priznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. Priznal mu náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu a odvolanie v celosti 132 € (2x 66) a právnym zastúpením za tri úkony právnej služby v sume 449,47 €: prevzatie a príprava, podanie žaloby – 2x (115,90 + 6,95 + 19 %) = 292,38 € a podanie odvolania – 123,50 + 7,41 + 20 % = 157,09 €; v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 a s § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. septembra 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
P. Szimeth